

نگاه

اکران آنلاین ۱۳ فیلم وفیلم‌تئاتر کانون پرورش فکری

مهتر؛ «تو مثل طوطی» به کارگردانی آرین ناصری‌مه‌ر و امیرحسین انصافی، «حکایت مرد کوهستان» به کارگردانی افسانه زمانی، «خرس ارکانسا» به کارگردانی مهدی مقیمی اسفندیاری و محسن صفری، «خروسی که می‌خواست شش‌پا را ببیند» و «کلوجه‌های خدا» هر دو به کارگردانی آرش شریف‌زاده، «راز گنجور» به کارگردانی هانی حسینی و مرضیه نادری، «عقل صورتی با مدادی که فقط مشق می‌نوشت» به کارگردانی مهدی فرشیدی‌سپهر، «کلوجه دارچینی» به کارگردانی مریم کاظمی، «کوزه عسل نیست؟» به کارگردانی عادل بزدوده، «نوازنده‌ای که ماه را می‌نواخت» به کارگردانی حسین چراغی و «هدیه اسرارآمیز» به کارگردانی مینم یوسفی، عنوان ۱۱ فیلم‌تئاتر کانون پرورش فکری به شمار می‌رود که روز شنبه هفتم تیر در فیلم‌ت رایگان اکران شدند.

همچنین دو فیلم سینمایی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان با عناوین «ضربه فنی» به کارگردانی غلامرضا رضانسی و «پایان رویاها» به کارگردانی محمدعلی طالبی در سکوی اینترنتی فیلم‌ت اکران شدند. اکران آنلاین دیگر فیلم‌ها، انیمیشن‌ها و فیلم‌تئاترهای کانون پرورش فکری تا پایان تابستان در فیلم‌ت ادامه دارد.

نیویورک تایمز انتخاب کرد؛

«انگل» بهترین فیلم هزاره سوم شد

نیویورک‌تایمز با یک نظرسنجی گسترده از کارگردان‌ها، بازیگران و شخصیت‌های برجسته هالیوود، صد فیلم برتر قرن بیست‌ویکم را معرفی کرد. در راس این فهرست فیلم «انگل» بونگ جون هُو جای گرفته و تنها فیلم ایرانی این فهرست «جدایی نادر از سیمین» اصغر فرهادی است که در مکان سی‌وسوم جای گرفته است.

در این فهرست جای فیلم‌های درخور توجهی نیز خالی است که «ساعت بیست و پنجم»، «۴۰ ماه، ۳ هفته، ۲ روز»، «دنیای جدید»، «هوش مصنوعی»، «با من صحبت کن»، «داک‌ویل»، «مارگارت»، «عمو یونمی»، «هولی مونتوز»، «پسر شانول»، «لانا دلند»، «دانکرک»، «سوختن»، «پنهان» و «قدرت سک» و «تاریخچه خشونت» از جمله آنها هستند. نولان با پنج فیلم در بین صد فیلم برتر در میان کارگردانان پیش‌تاز است و پس از او آلفونسو کوارون با چهار فیلم، پل توماس اندرسون با چهار فیلم، برادران کوئن با چهار فیلم، کوئنتین تارانتینو با سه فیلم و دیوید فینچر با سه فیلم جای دارند.

فهرست منتشرشده چنین است:

- انگل (بونگ جون هو)
- جاده مهالاند (دیوید لینچ)
- خون به پا خواهد شد (پل توماس اندرسون)
- در حال و هوای عشق (وونگ کار وای)
- متهاب (بری جنکینز)
- جایی برای پریمردها نیست (جوئل و ایتن کوئن)
- درخشند ای‌دی یک ذهن پاک (میشل گوندری)
- برو بیرون (جردن پیل)
- شهر اشباح (هایانو میازاکی)
- شبکه اجتماعی (دیوید فینچر)
- مکس دیوانه: جاده خشم (جورج میلر)
- منطقه مورد علاقه (جاناتان گلیزر)
- فرزندان بشر (آلفونسو کوارون)
- لعتنی‌های بی‌آبرو (کوئنتین تارانتینو)
- شهر خدا (فرناندو میلر)
- ببر خیزان، اژدهای پنهان (آنگ لی)
- کوهستان بروکبک (آنگ لی)
- و تو مامان (آلفونسو کوارون)
- زودیاک (دیوید فینچر)
- وال گرا استریت (مارتین اسکورسیزی)
- خانواده سلطنتی تننبام (وس اندرسون)
- هتل بزرگ بوداپست (وس اندرسون)
- پسرچگی (ریچارد لینکلیتر)
- او (اسپایک جونز)
- رشته خیال (پل توماس اندرسون)
- آ‌تاتومی یک سقوط (جاستین تریه)
- افتابس (اسپایک جونز)
- شوالیه تاریکی (کریستوفر نولان)
- رود (دنیس ویلنوو)
- گمشده در ترجمه (سوفیا کابولا)
- رفکتان (مارتین اسکورسیزی)
- ساقدوش‌ها (پل فیک)
- جدایی نادر از سیمین (اصغر فرهادی)
- وال‌ال (اندرو استاتون)
- یک پیامبر (ژاک اودیار)
- یک مرد جدی (جوئل و ایتن کوئن)
- پیر پیر (پارک چان ووک)
- روزی روزگاری در هالیوود (کوئنتین تارانتینو)
- مانیبال (بنت میلر)
- روما (آلفونسو کوارون)
- تقریباً مشهور (کامرون کرو)

فیلم‌تئاتر کانون پرورش فکری

بهناز شیربانی، سالن‌های نمایش بعد از مدتی وقفه و تعطیلی، بار دیگر میزبان علاقه‌مندان تئاتر هستند. در این میان تک‌اجراهایی که رایگان و صرفاً به منظور روحیه‌بخشی به مردم پس از پشت سر گذاشتن روزهای ملتهب جنگ برگزار شد، با استقبال بسیاری روبه‌رو شد. جمعه ششم تیرماه، جمعیت زیادی برای تماشای اجرای «جان بی‌قرار»، کار مشترک سجاد افشاریان و احسان عبدی‌پور، در محوطه باز مجموعه تئاتر شهر حضور داشتند. این پروژه در نوبت ۱۹ و ۲۱ در تالار اصلی مجموعه تئاتر شهر اجرا شد. نمایش «آداب شکار روباه» به نویسندگی ابراهیم عادل‌نیا، کارگردانی محمد شاکری و تهیه‌کنندگی سجاد افشاریان نیز یکشنبه هشتم تیرماه به پاس همدلی با مردم ایران و به افتخار وطن، به صورت رایگان برای مخاطبان اجرا شد.

نمایش «امشب به صرف بورش…» به کارگردانی صابر ابر نخستین نمایشی بود که بعد از اعلام آتش‌بس از سر گرفته شد. این اثر نمایشی از پنجشنبه، پنجم تیرماه اجرای دوباره خود را آغاز کرد و صابر ابر و الهام کُر‌دا با بازی در این اثر نمایشی بار دیگر روی صحنه رفتند. این نمایش پس از ماه‌ها اجرا در سالن بلک‌باکس پردیس تئاتر و موسیقی دگر (باغ کتاب) همچنان با استقبال مخاطبانش همراه است. این نمایش هر شب در دو نوبت ۱۹ و ۲۱:۳۰ و به مدت ۶۵ دقیقه میزبان تماشاگران تئاتر است.

دو نمایش «اوپرمنش» و «کاسپار» نیز از یکشنبه هشتم تیر

نگاهی به از سرگیری اجراهای سالن‌های پایتخت

صحنه نمایش جان دوباره گرفت

«مرد مصلوب به گاو مُرده» به نویسندگی مسعود هاشمی‌نژاد و کارگردانی ایمان میرهاشمی و با بازی محمد نیازی، عازفه احمدپور و یگانه محمدی دیگر نمایش سالن شماره دو است که از ۱۰ تیر ساعت ۲۱ به صحنه می‌رود.

عمرات نمایشی نوفل‌لوشاتو نیز فعالیتش را با نمایش‌های «ریکاوری» و «راز شکست فاتحان» آغاز کرد. «ریکاوری» به نویسندگی محمد فرهادی و به تهیه‌کنندگی و کارگردانی امیرمحمد دشت‌کلی، ساعت ۱۸ با بازی علی دولت‌یاری، علیرضا محمدنژاد، مبین جندی‌پور، علی شیرینی و بهنام محمدزاده میزبان مخاطبان است.

«راز شکست فاتحان» دیگر نمایش عمارت نوفل‌لوشاتو است که به نویسندگی زندیاد اکبر یادگاری، تهیه‌کنندگی مازیار زحمتکش و کارگردانی نوید خدام عباسی با بازی مصطفی ابراهیمی، مریم پیوند حیدری، متین توکلی، ریحانه رحیمی و مازیار زحمتکش از یکشنبه هشتم تیر ساعت ۱۹:۳۰ روی صحنه رفته است. اجراهای مجموعه تئاتر شهر نیز از روز یکشنبه هشتم تیر آغاز شد. سالن چهارسو میزبان نمایش «آداب شکار روباه» به کارگردانی محمد شاکری است که هر شب ساعت ۱۹ اجرا می‌شود.

نمایش «داستان باغ‌وحش» به کارگردانی خسرو خورشیدی در سالن قشقایی هر شب ساعت ۲۰ روی صحنه می‌رود.

رفاقت، سکوت و یک قاب روشن از مازیار میری

علیرضا زاکرلو

در قاب‌هایی ساده و بدون اغراق تصویر می‌کرد. اما شاید نقطه عطفی در سینمای مازیار میری، «سعادت‌آباد» بود؛ فیلمی که برشی از طبقه متوسط شهری را در قاب شبی به‌ظاهر معمولی روایت می‌کند. قصه‌ای که در یک شب، در یک خانه و در دل یک شام شکل می‌گیرد. اما هر پلان‌ش، دردی عمیق و سوآلی جدی را به ذهن بیننده می‌اندازد. رابطه‌های پنهان، اعتمادهای شکسته و ناگفته‌هایی که آرام‌آرام، زیر پوست ماجرا جاری است. مازیار میری این فیلم را کارگردانی کرد و همایون اسعدیان تهیه‌کننده آن بود؛ دو رفیق قدیمی که سینما را نه برای بیاهو، بلکه برای حرف‌زدن ساختند. «سعادت‌آباد» نه‌فقط توجه منتقدان را برانگیخت، بلکه موفق شد جایزه ویژه داواران «جشن تهیه‌کنندگان سینمای ایران» را از آن خود کند؛ جایزه‌ای که نشان از ارزیابی حرفه‌ای بدنه سینما داشت و شاید ارزش آن برای یک فیلم‌ساز، چیزی فراتر از جوایز رسمی باشد. فیلمی که بدون تعارف از واقعیت گفت و بدون شعار از حقیقت رابطه‌ها پرده برداشت.

و بعد، نوبت رسید به «حوض نقاشی»؛ یکی از محبوب‌ترین فیلم‌های دهه ۹۰. فیلمی درباره زوجی به نام مریم و رضا که با دیگران فرق دارند؛ نه یک فرق ساده، بلکه تفاوتی عمیق و بنیادین: آنها هر دو دچار معلولیت ذهنی‌اند، اما با معجزه عشق، زندگی را ساخته‌اند.

حالا اما مسئله‌ای بزرگ‌تر پیش‌رو است؛ آنها پسری دارند که برخلاف پدر و مادرش، کاملاً سالم است. پسری که پذیرفتن تفاوت والدینش برایش آن‌قدر دشوار است که تصمیم می‌گیرد از خانه بگریزد. «حوض نقاشی» شاید در نگاه اول، فیلمی ساده به نظر برسد، اما پشت همان قاب‌ها، دغدغه‌های عمیق در جریان است: چگونه جامعه‌ای که خود دچار نقصان است، توان درک کامل‌ترین شکل انسانیت را ندارد؟ این فیلم در سی‌ویکمین دوره جشنواره فیلم فجر، جایزه بهترین فیلم از نگاه تماشاگران را گرفت؛ افتخاری که قلب مردم را پشت فیلمی روشن جمع کرد و نام مازیار میری را به‌عنوان فیلم‌ساز مردمی و دغدغه‌مند، دوباره تثبیت کرد. در ادامه، مازیار با «سزارا و آید» برگشت؛ قصه‌ای زنانه و صمیمی درباره دو دوست که در بزنگاه‌هایی سخت، مجبور به انتخاب‌هایی بزرگ می‌شوند. فیلمی که خودش آن را کارگردانی و تهیه کرد و همایون اسعدیان به‌عنوان مجری طرح، در کنارش بود؛ کسی که خودش از کارگردان‌های شاخص سینمای ایران است. اما اینجا در قامت همراهی حرفه‌ای و صمیمی‌ظاهر شد. رفاقت مازیار و همایون چیزی است وری فیلم‌ها؛ دو همراه قدیمی که هر دو به سیمینا، به اخلاق حرفه‌ای و به ساختن بی‌بیاهو وفادار مانده‌اند.

و بعد، مازیار میری به سراغ نمایش خانگی رفت؛ با سریالی به نام «خسوف»؛ مجموعه‌ای نمایشی به کارگردانی او و تهیه‌کنندگی همایون اسعدیان. سریالی عاشقانه و اجتماعی، پر از لحظه‌های انسانی، انتخاب‌های دشوار و سکوت‌های پرمعنا. بسیار این سریال را دوست داشتم. از آن مجموعه‌هایی بود که تصویر و روایتش تا مدت‌ها در ذهن می‌ماند؛ بی‌بیاهو، بی‌اِدا،

اما تأثیرگذار. حضور زندیاد امین تارخ در این سریال هم یکی از نقاط قوت آن بود؛ بازیگری که همیشه با وقار و متانت، نقشش را زندگی می‌کرد و اینجا هم تصویری ماندگار از خود بر جای گذاشت. «خسوف» یکی از همان کارهای بی‌اِدا ولی بی‌تظیر مازیار میری بود؛ مجموعه‌ای که نشان داد دغدغه‌های او، چه در سینما و چه در سِریال، همچنان پایرجاست؛ دغدغه انسان، رابطه، انتخاب، عشق و پیامد آن.

همایون اسعدیان در کنار مازیار تنها یک همکار نیست، یک رفیق است. همان رفیق‌هایی که اگر چه زیاد نیستند، اما همیشه هستند. همان‌هایی که وقتی سکوت می‌کنی، می‌فهمند. مازیار میری و همایون اسعدیان که سال‌ها در کنار هم، هم رفاقت کرده‌اند و هم کارهای سینمایی ساخته‌اند، از جمله سینماگران بااخلاق و چارچوب‌دار سینمای ایران‌اند؛ کسانی که نه‌تنها به اصول حرفه‌ای پایبند مانده‌اند، بلکه اخلاق انسانی را هم هرگز فراموش نکرده‌اند. همه اینها را نمی‌شود فقط با فهرست افتخارات توضیح داد. هر چند اگر بخواهیم، می‌شود گفت که مازیار میری برای «کتاب قانون» دیپلم افتخار بهترین کارگردان جشنواره فجر را گرفت. برای «سعادت‌آباد» جایزه ویژه داواران جشن تهیه‌کنندگان را، برای «حوض نقاشی» جایزه بهترین فیلم از نگاه تماشاگران و نامزدی در جشنواره فیلم توکیو را، و با «هستگنی» در پنج رشته نامزد دریافت سیمرغ شد. اما همه اینها فقط گوشه‌ای از کارنامه‌ای است که پشت آن، سکوت، تأمل و اخلاق ایستاده‌اند.

مازیار میری یک فیلم‌ساز حرفه‌ای است، اما مهم‌تر از آن، یک انسان حرفه‌ای است. کسی که همیشه پشت دوربین، از خودش کم‌کرده تا قصه‌اش بیشتر شنیده شود. کسی که از دل جامعه می‌گوید، بی‌آنکه شعار بدهد.

مازیار برای من فقط یک کارگردان نیست؛ مازیار یک رفیق است. و حالا که دور است، حالا که درگیر مبارزه با یک بیماری سخت است، بیشتر از همیشه باید گفت که چقدر بودنش مهم است. در صفحه شخصی مازیار، بارها و بارها قاب‌هایی از نیمکت‌ها و صندلی‌هایی دیده‌ام؛ عکس‌هایی ساده، اما پر از آشنایی، پر از امید به آینده. انتظار چه؟ شاید انتظار یک همه‌پرسی یا آزمون برای رفیق واقعی در زندگی. شاید هم فقط یادآوری سکوتی که در نبود بعضی آدم‌ها، صندلی‌ها را بی‌صدا و بی‌نفس می‌کند. آن قاب‌ها، مثل خیلی از فیلم‌های مازیار، بدون آنکه توضیح بدهند، ما را به فکر فرومی‌برند. تصویرهایی از نبودن، از دل‌تنگی و از امید به حضوری که شاید برگردد. ما در این روزگار پر از آشنایی، بی‌ز آن‌اسم، پر از آشنایی که وقتی سکوت می‌کنی، می‌فهمند. آشنایی که بی‌آنکه بخواهند جای تو باشند، کنارت هستند. من اگر چیزی از زندگی یاد گرفته باشم، همین است: رفیق زیاد نیست. رفیق پیدا نمی‌شود. رفیق ساخته نمی‌شود. رفیق، خودش می‌آید. و اگر درست آمد و ماند، باید قدرش را دانست.

مازیار میری یکی از همان رفیق‌هاست. حالا که خودش درباره کم‌بودن رفیق نوشته، دوست داشتم نویسم که من از همان تعداد محدود، همان‌هایی که اگر مدایش را نشنوند، دل‌تنگ می‌شوند. همان‌هایی که اگر فیلم تازه‌ای از او نیاید، می‌پرسند: پس مازیار کجاست؟ و حالا، در این روزهای سخت، مازیار هنوز با ماست. حتی از دور. حتی با یک پست ساده. شاید این یادداشت، یک یادآوری باشد. برای خودم، برای همه ما. که اگر رفیقی داریم، باید برایش نویسیم، بخوانیم و کنارتش بایستیم. حتی اگر فقط با واژه‌ها.

اخبار برگزیده

جمال اجلائی، بازیگر ۷۸ سالگی ازدنیارفت

جمال اجلائی یکشنبه هشتم تیرماه

پس از یک دوره بیماری در ۷۸ سالگی در منزل درگذشت. جمال اجلائی متولد ۱۳۲۶ بود و از دوران کودکی با هنر آشنا شد. او در دانشکده هنرهای زیبا در رشته بازیگری تئاتر پذیرفته شد و فعالیت رسمی خودش را آغاز کرد. او از بازیگران باسابقه تئاتر، سینما و تلویزیون بود که می‌گویند استعداد بازیگری او را حمید سمندریان کشف کرد و از بازیگران مورد علاقه وی هم بود. او که در تنها فیلم سینمایی این کارگردان نامدار تئاتر «تمام وسوسه‌های زمین» بازی کرده، در فیلم‌ها، تئاترها و سریال‌های متعددی حضور داشته و با صدای خاصش و با ایفای نقش‌های متعدد در ذهن مخاطبان زیادی باقی مانده است. این بازیگر در فیلم‌هایی همچون «تابو»، «گینس»، «آرایش غلیظ»، «باد در علفزار می‌پیچد»، «آبی»، «مدرسه

پیرمردها»، «تمام وسوسه‌های زمین» و «عاشق کوچک» بازی کرده است. بازی او در نقش یک پزشک متعادل در فیلم «آرایش غلیظ» در سال ۹۲ مورد تحسین و توجه قرار گرفت. همچنین از سریال‌هایی که او بازی کرده است می‌توان به «دورست‌ها»، «خط»، «توطئه فامیلی»، «برای آخرین بار»، «پیدا پنهان» و «مسافر» اشاره کرد. جمال اجلائی در سال ۱۳۹۷ بعد از اینکه دو سال به‌خاطر درمان سکته از کار دور مانده بود، بازی کرده است می‌توان به «سریاز» و فیلم سینمایی «دم‌سرخ‌ها» حضور یافت.

نمایش «حیرفت» و «آتل»

در جشنواره ایتالایابی

دو انیمیشن کوتاه «آتل»، ساخته مهدی صدیقی و «حیرفت»، ساخته مرجان کشانی در بخش مسابقه جشنواره بین‌المللی «کارتون‌کلاب» روی پرده می‌روند. «کارتون‌کلاب»، جشنواره بین‌المللی انیمیشن، کمیک و بازی، یکی از شناخته‌شده‌ترین جشنواره‌های ایتالیااست. این رویداد درجه‌ای به دنیای انیمیشن، به‌ویژه انیمیشن‌های کوتاه شامل آثار داستانی، آموزشی، تجربی و گرافیک کامپیوتری است. بخش دیگری از این جشنواره به‌طور کامل به کمیک (تصاویر فکاهی) اختصاص داده شده است. علاوه بر نمایش فیلم، جشنواره اقدام به برگزاری نمایشگاه، پروژه‌های آموزشی و اجتماعی، کارگاه‌های آموزشی در مدارس محلی و نیز انتشار کتاب و کاتالوگ می‌کند. «آتل» ساخته مهدی صدیقی و «حیرفت» ساخته مرجان کشانی از تولیدات مرکز گسترش سینمای مستند، تجربی و پویانمایی، حضورهای بین‌المللی مختلفی داشته‌اند. چهارویکمین دوره این جشنواره از ۲۱ تا ۲۷ تیر در مکان‌های مختلف شهر ریمینی ایتالیا، از مرکز شهر ساحل برگزار می‌شود.

پوسترنمایش «پلکانی به‌سوی بهشت» روتما می‌شد

پوستر نمایش «پلکانی به سوی بهشت» به نویسندگی و کارگردانی داریوش رعیت و تهیه‌کنندگی نادر فلاح برای اجرا در مجموعه تئاتر شهر رونمایی شد. به گزارش مشاور رسانه‌ای پروژه، پیش‌فروش بلیت نمایش «پلکانی به سوی بهشت» به نویسندگی و کارگردانی داریوش رعیت، از ساعت ۱۲ ظهر روز یکشنبه ششم تیرماه آغاز شد. هم‌زمان با اعلام پیش‌فروش، پوستر رسمی این اثر نمایشی با طراحی آرام یعقوبی نیز منتشر شد. در این نمایش که از ۱۸ تیر در سالن قشقایی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه می‌رود، نادر فلاح و پریزاد سیف ایفای نقش می‌کنند. تهیه‌کنندگی این اثر را نادر فلاح بر عهده دارد و نورالدین حیدری‌ماهر به‌عنوان مجری طرح در پروژه حضور دارد. عوامل نمایش عبارت‌اند از: طراح صحنه: داریوش رعیت، طراح گریم: افسانه قلی‌زاده، طراح نور: مینم صفری، گرافیست: آرام یعقوبی، عکاس: مریم ابدی، مدیر تبلیغات: امیر قالیچگی، مشاور رسانه: علی کیهانی، مدیر صحنه: امین رجبی، انتخاب موسیقی: فهیمه خسروانی، مجریان گریم: افسانه قلی‌زاده و کامیاب معماری. نمایش «پلکانی به سوی بهشت» هر روز ساعت ۱۸ به مدت ۶۰ دقیقه در سالن قشقایی مجموعه تئاتر شهر اجرا خواهد شد. علاقه‌مندان برای تهیه بلیت می‌توانند به سایت تیوال کیشه تئاتر و گیشه مجموعه تئاتر شهر مراجعه کنند.

